

บทที่ 4

ผลการศึกษาและอภิปรายผลการศึกษา

ผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของนักโทษเด็ดขาดหญิงก่อนเข้าสู่วัยการค้ายาเสพติด

ตารางที่ 4.1

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
อายุปัจจุบัน		
ไม่เกิน 30 ปี	15	25.0
31-40 ปี	27	45.0
มากกว่า 40 ปี	18	30.0
อายุขณะถูกจับกุม		
ไม่เกิน 30 ปี	29	48.3
31-40 ปี	24	40.0
มากกว่า 40 ปี	7	11.7
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักโทษเด็ดขาดหญิง อายุ 31-40 ปี ร้อยละ 45 รองลงมาอายุมากกว่า 40 ปี ร้อยละ 30 อายุปัจจุบันต่ำสุด 22 ปี อายุสูงสุด 59 ปี

ส่วนใหญ่อายุขณะถูกจับ ไม่เกิน 30 ปี ร้อยละ 48.3 รองลงมามีอายุ 31-40 ปี ร้อยละ 40 อายุขณะถูกจับต่ำสุด 19 ปี สูงสุด 52 ปี

ตารางที่ 4.2

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	18	30.0
มัธยมต้น	15	25.0
มัธยมปลาย	16	26.7
อุดมศึกษาหรือสูงกว่า	11	18.3
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักโทษเด็ดขาดหญิงส่วนใหญ่ มีการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า ร้อยละ 30 รองลงมา มีการศึกษาระดับมัธยมปลาย ร้อยละ 26.7

ตารางที่ 4.3

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการเสพยาเสพติด

การเสพยาเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เสพ	45	75.0
เสพ	15	25.0
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ส่วนใหญ่นักโทษเด็ดขาดหญิง ไม่เสพยาเสพติด ร้อยละ 75 มีผู้เสพ ร้อยละ 25

ตารางที่ 4.4

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประวัติครอบครัว

ประวัติครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
สภาพครอบครัวในวัยเด็ก		
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	34	56.7
บิดามารดาหย่าร้างกัน	19	31.7
อื่น ๆ ได้แก่ อาศัยอยู่กับญาติ	7	11.6
การประกอบอาชีพของคนในครอบครัว		
บุคคลในครอบครัวไม่ประกอบอาชีพ/ว่างงาน	2	3.3
บุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพสุจริต	51	85.0
บุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพไม่สุจริต ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	7	11.7
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า สภาพครอบครัวในวัยเด็กของนักโทษเด็ดขาดหญิง เป็นลักษณะบิดามารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 56.7 มีที่บิดามารดาหย่าร้างกัน ในสัดส่วน ร้อยละ 31.7 ส่วนด้านการประกอบอาชีพของคนในครอบครัว ส่วนใหญ่คนในครอบครัวของนักโทษเด็ดขาดหญิงประกอบอาชีพสุจริต มีสัดส่วน ร้อยละ 85

ตารางที่ 4.5

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการคบเพื่อน

การประกอบอาชีพของเพื่อน	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อนในกลุ่มไม่ประกอบอาชีพ/ว่างงาน	8	13.3
เพื่อนในกลุ่มประกอบอาชีพสุจริต	37	61.7
เพื่อนในกลุ่มประกอบอาชีพไม่สุจริตที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	10	16.7
เพื่อนในกลุ่มประกอบอาชีพไม่สุจริตอื่น ๆ	5	8.3
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ส่วนใหญ่เพื่อนของนักโทษเด็ดขาดหญิงประกอบอาชีพสุจริต ร้อยละ 61.7

ตารางที่ 4.6

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพเดิม
ก่อนเข้าสู่การค้ายาเสพติด

อาชีพเดิมก่อนเข้าสู่การค้ายาเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
ว่างงาน	6	10.0
รับจ้าง	22	36.7
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	30	50.0
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	2	3.3
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักโทษเด็ดขาดหญิงประกอบอาชีพเดิมก่อนเข้าสู่การค้ายาเสพติด คือ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีสัดส่วน ร้อยละ 50.0 รองลงมามีอาชีพรับจ้าง สัดส่วนร้อยละ 36.7

ตารางที่ 4.7

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน
ก่อนเข้าสู่การค้ายาเสพติด

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนก่อนเข้าสู่การค้ายาเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 5,000 บาท	27	45.0
5,001-10,000 บาท	18	30.0
มากกว่า 10,000 บาท	15	25.0
รวม	60	100.0

*ต่ำสุด ไม่มีรายได้ สูงสุด 80,000 บาท

จากตารางที่ 4.7 พบว่า นักโทษเด็ดขาดหญิงส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนก่อนเข้าสู่การค้ายาเสพติด ไม่เกิน 5,000 บาท มีสัดส่วน ร้อยละ 45

ตารางที่ 4.8

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความเพียงพอต่อ
การใช้จ่ายของอาชีพก่อนเข้าสู่การค้ายาเสพติด

ความเพียงพอต่อการใช้จ่าย ของอาชีพก่อนเข้าสู่การค้ายาเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
เป็นหนี้สิน	24	40.0
ไม่เพียงพอ	21	35.0
เพียงพอ	14	23.3
เพียงพอ เหลือเก็บ	1	1.7
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.8 พบว่า รายได้จากอาชีพก่อนเข้าสู่การค้ายาเสพติดของนักโทษเด็ดขาดหญิงไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายจนเป็นหนี้สิน มีสัดส่วน ร้อยละ 40 รองลงมาค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอ มีสัดส่วนร้อยละ 35

ตารางที่ 4.9

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความพึงพอใจในอาชีพเดิม
ก่อนเข้าสู่การค้ายาเสพติด

ความพึงพอใจในอาชีพเดิมก่อนเข้าสู่การค้ายาเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
พอใจ	24	40.0
ไม่พอใจ	36	60.0
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ส่วนใหญ่นักโทษเด็ดขาดหญิงไม่พอใจในอาชีพเดิมก่อนเข้าสู่การค้ายาเสพติด มีสัดส่วน ร้อยละ 60

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการประกอบอาชีพค้ายาเสพติดของนักโทษเด็ดขาดหญิง

ตารางที่ 4.10

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพสุดท้ายก่อนต้องโทษ

อาชีพสุดท้ายก่อนต้องโทษ	จำนวน	ร้อยละ
ค้ายาเสพติดเป็นรายได้หลัก	5	8.3
รับจ้างและค้ายาเสพติด	16	26.7
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวและค้ายาเสพติด	37	61.7
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจและค้ายาเสพติด	2	3.3
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.10 พบว่า อาชีพสุดท้ายก่อนต้องโทษของนักโทษเด็ดขาดหญิงส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวและค้ายาเสพติด มีสัดส่วน ร้อยละ 61.7 รองลงมา คือ รับจ้างและค้ายาเสพติด ร้อยละ 26.7

ตารางที่ 4.11

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนก่อนต้องโทษ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนก่อนต้องโทษ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 10,000 บาท	20	33.3
10,001-30,000 บาท	23	38.3
มากกว่า 30,000 บาท	17	28.3
รวม	60	100.0

*รายได้เฉลี่ยต่อเดือนก่อนต้องโทษ ต่ำสุด 3,000 บาท สูงสุด 500,000 บาท

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ส่วนใหญ่นักโทษเด็ดขาดหญิง มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนก่อนต้องโทษ 10,001-30,000 บาท ร้อยละ 38.3 รองลงมา มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาทต่อเดือนก่อนต้องโทษร้อยละ 33.3

ตารางที่ 4.12

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความเพียงพอต่อการใช้จ่ายของอาชีพก่อนต้องโทษ

ความเพียงพอต่อการใช้จ่ายของอาชีพก่อนต้องโทษ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เพียงพอเป็นหนี้สิน	22	36.7
ไม่เพียงพอ	9	15.0
เพียงพอ	25	41.7
เพียงพอเหลือเก็บ	4	6.7
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักโทษเด็ดขาดหญิงส่วนใหญ่มีความเพียงพอต่อการใช้จ่ายของอาชีพก่อนต้องโทษ ร้อยละ 41.7 และไม่เพียงพอเป็นหนี้สินต่อการใช้จ่ายของอาชีพก่อนต้องโทษ มีสัดส่วน ร้อยละ 36.7

ตารางที่ 4.13

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้จากการค้าขายเสพติดเมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพเดิม

รายได้จากการค้าขายเสพติด เมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพเดิม	จำนวน	ร้อยละ
รายได้ดีพอกับอาชีพเดิม	8	13.3
รายได้ดีกว่าอาชีพเดิม	21	35.0
รายได้ดีกว่าอาชีพเดิมจนทำให้ชีวิตสะดวกสบาย	31	51.7
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.13 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพเดิมแล้ว ส่วนใหญ่นักโทษเด็ดขาดหญิงมีรายได้จากการค้ายาเสพติดดีกว่า จนทำให้ชีวิตสะดวกสบาย มีสัดส่วน ร้อยละ 51.7 รองลงมามีรายได้ดีกว่าอาชีพเดิม ในสัดส่วน ร้อยละ 35

ตารางที่ 4.14

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสภาพบังคับให้ค้ายาเสพติด

สภาพบังคับให้ค้ายาเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีงานทำจึงต้องค้ายาเสพติด	5	8.3
รายได้จากอาชีพเดิมไม่เพียงพอจึงต้องค้ายาเสพติด	40	66.7
ถูกบังคับให้ค้ายาเสพติด	8	13.3
อื่นๆ	7	11.7
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.14 พบว่า สภาพบังคับให้นักโทษเด็ดขาดหญิงค้ายาเสพติด ส่วนใหญ่คือสภาพบังคับจากการมีรายได้จากอาชีพเดิมไม่เพียงพอ จึงต้องค้ายาเสพติด ร้อยละ 66.7

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการประกอบอาชีพค้ายาเสพติดของนักโทษเด็ดขาดหญิง

ตารางที่ 4.15

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่องทางเข้าสู่การค้ายาเสพติด

ช่องทางเข้าสู่การค้ายาเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
ตัดสินใจค้ายาเสพติดด้วยตนเอง	26	43.3
เพื่อนชักชวนให้ค้ายาเสพติด	30	50.0
คนในครอบครัว/ญาติ ชักชวนให้ค้ายาเสพติด	4	6.7
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ช่องทางเข้าสู่การค้ายาเสพติดของนักโทษเด็ดขาดหญิงส่วนใหญ่เกิดจากเพื่อนชักชวนให้ค้ายาเสพติด คิดเป็น ร้อยละ 50 รองลงมา คือ ตัดสินใจค้ายาเสพติดด้วยตนเอง ร้อยละ 43.3

ตารางที่ 4.16

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะการเป็นผู้ค้ายาเสพติด

ลักษณะการเป็นผู้ค้ายาเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
ผู้ค้ารายใหญ่	10	16.7
ผู้ค้ารายย่อย	29	48.3
ผู้ล่าเหยื่อ	21	35.0
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ลักษณะการเป็นผู้ค้ายาเสพติดของนักโทษเด็ดขาดหญิงส่วนใหญ่จะเป็นผู้ค้ารายย่อย ในสัดส่วน ร้อยละ 48.3 รองลงมาเป็นผู้ล่าเหยื่อ เป็นสัดส่วน ร้อยละ 35

ตารางที่ 4.17

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะการเป็นผู้ค้ายาเสพติด

ตำแหน่งในขบวนการค้ายาเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
ลูกจ้าง/รับจ้าง	38	63.3
ผู้ติดต่อ/ประสานงาน	10	16.7
หัวหน้า	7	11.7
ผู้บงการ	5	8.3
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.17 พบว่านักโทษเด็ดขาดหญิงส่วนใหญ่เป็นลูกจ้าง/รับจ้างในขบวนการค้ายาเสพติด ร้อยละ 63.3 รองลงมาเป็นผู้ติดต่อ/ประสานงาน ร้อยละ 16.7

ตารางที่ 4.18

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะ
การเป็นผู้ค้ายาเสพติด

ประเภทยาเสพติดที่ค้า	จำนวน	ร้อยละ
เมท (ยาบ้า)	53	88.3
เฮโรอีน	7	11.7
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ส่วนใหญ่นักโทษเด็ดขาดหญิงเป็นผู้ค้ายาเสพติดประเภท
เมทแอมเฟตามีน มากที่สุด ในสัดส่วน ร้อยละ 88.3 เฮโรอีน มีเพียง ร้อยละ 11.7

ตารางที่ 4.19

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการติดต่อผู้ซื้อ

การติดต่อผู้ซื้อ	จำนวน	ร้อยละ
ติดต่อหาลูกค้าเอง	8	13.3
ติดต่อผ่านผู้อื่น	37	61.7
ลูกค้าติดต่อขอซื้อเอง	15	25.0
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.19 พบว่า นักโทษเด็ดขาดหญิงมีการติดต่อผู้ซื้อหรือลูกค้าส่วนใหญ่จะ
ติดต่อผ่านผู้อื่น ร้อยละ 61.7 รองลงมา ลูกค้าติดต่อขอซื้อเอง คิดเป็น ร้อยละ 25

ตารางที่ 4.20
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานที่
ที่ใช้ซื้อขายยาเสพติดมากที่สุด

สถานที่ที่ใช้ซื้อขายยาเสพติดมากที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
ซื้อขายต่างจังหวัด	30	50.0
ซื้อขายในชุมชน	25	41.7
ซื้อขายที่บ้านผู้ค้าเอง	5	8.3
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.20 พบว่า สถานที่ที่นักโทษเด็ดขาดหญิงใช้ซื้อขายยาเสพติดมากที่สุด คือ ซื้อขายต่างจังหวัด มีสัดส่วน ร้อยละ 50 รองลงมา ซื้อขายในชุมชน มีสัดส่วน ร้อยละ 41.7

ตารางที่ 4.21
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงเวลา
ที่มีการค้ายาเสพติดมากที่สุด

ช่วงเวลาที่มีการค้ายาเสพติดมากที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
1.00-5.00 น.	14	23.3
6.00-12.00 น.	9	15.0
13.00-16.00 น.	12	20.0
17.00-24.00 น.	25	41.7
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ช่วงเวลาที่นักโทษเด็ดขาดหญิงค้ายาเสพติดมากที่สุด คือ ช่วงเวลา 17.00-24.00 น. มีสัดส่วนร้อยละ 41.7 รองลงมา ช่วงเวลา 1.00-5.00 น. เป็นร้อยละ 23.3

ตารางที่ 4.22

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวิธีการลำเลียง

วิธีการลำเลียง	จำนวน	ร้อยละ
ผู้ซื้อมารับซื้อโดยตรง ผู้ค้าไม่ต้องลำเลียง	17	28.3
ขนส่งโดยซุกซ่อนในยานพาหนะ	19	31.7
ขนส่งโดยลำเลียงผ่านคนกลาง	16	26.7
ขนส่งโดยซุกซ่อนในร่างกาย	8	13.3
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.22 พบว่า วิธีการลำเลียงส่วนใหญ่ขนส่งโดยซุกซ่อนในยานพาหนะ มีสัดส่วนร้อยละ 31.7 รองลงมา ผู้ซื้อมารับซื้อโดยตรง ผู้ค้าไม่ต้องลำเลียง มีสัดส่วน ร้อยละ 28.3

ตารางที่ 4.23

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามผู้ร่วมค้ายาเสพติด

ผู้ร่วมค้ายาเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
ค้าเพียงคนเดียว ไม่มีผู้ร่วมค้า	25	41.7
มีผู้ร่วมในขบวนการ 1-5 คน	28	46.7
มีผู้ร่วมในขบวนการ 5 คนขึ้นไป	7	11.7
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.23 พบว่า นักโทษเด็ดขาดหญิงมีผู้ร่วมค้ายาเสพติด ส่วนใหญ่มีผู้ร่วมในขบวนการ 1-5 คน ร้อยละ 46.7 รองลงมามีผู้ค้าเพียงคนเดียว ไม่มีผู้ร่วมค้า สัดส่วน ร้อยละ 41.7

ตารางที่ 4.24

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวิธีการหลบหลีกการจับกุม

วิธีการหลบหลีกการจับกุม	จำนวน	ร้อยละ
นัดแนะโดยตรงกับผู้ซื้อ ไม่ผ่านคนกลาง	23	38.3
จ้างคนอื่นดูต้นทาง	8	13.3
ลำเลียงสินค้าโดยเดินทางไปกับผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	25	41.7
อื่น ๆ ได้แก่ ปรับวิธีการตามสถานการณ์และให้ผู้รับจ้างทำ	4	6.7
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.24 พบว่า วิธีการหลบหลีกการจัดกุม ส่วนใหญ่นักโทษเด็ดขาดหญิงจะลำเลียงสินค้าโดยเดินทางไปกับผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด มีสัดส่วน ร้อยละ 41.7 รองลงมา มีการนัดแนะโดยตรงกับผู้ซื้อไม่ผ่านคนกลาง สัดส่วน ร้อยละ 38.3

ตารางที่ 4.25

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอุปสรรคในการค้ายาเสพติด

อุปสรรคในการค้ายาเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาจากลูกค้า	13	21.7
ปัญหาจากผู้ค้า	2	3.3
ปัญหาจากเจ้าหน้าที่	45	75.0
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.25 พบว่า อุปสรรคในการค้ายาเสพติดของนักโทษเด็ดขาดหญิง คือ ปัญหาจากเจ้าหน้าที่ มีสัดส่วนร้อยละ 75 รองลงมา พบปัญหาจากลูกค้า คิดเป็น ร้อยละ 21.7

ตารางที่ 4.26

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเล็กจำหน่าย

หากไม่ถูกจับกุม คิดว่าจะเลิกจำหน่ายหรือไม่	จำนวน	ร้อยละ
เล็ก	50	83.3
ไม่เล็ก	10	16.7
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.26 พบว่า หากนักโทษเด็ดขาดหญิงไม่ถูกจับกุม คิดว่าจะเลิกจำหน่าย มีสัดส่วนมากถึง ร้อยละ 83 ไม่เลิกจำหน่ายหากไม่ถูกจับกุม มีสัดส่วน ร้อยละ 16.7 โดยระบุสาเหตุที่จะเลิกจำหน่าย เนื่องจาก รู้สึกว่าพอแล้ว, รู้ว่าการค้ายาเสพติดเป็นสิ่งที่ไม่ดี/ผิดกฎหมาย และ กลัวความผิด ตามลำดับ ส่วนสาเหตุที่ไม่เลิกจำหน่าย เนื่องจาก พึ่งพอใจกับรายได้จากการค้ายาเสพติด

ตารางที่ 4.27

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม

การค้ายาเสพติดกรณีมีทางเลือกอื่น

หากมีทางเลือกอื่น จะค้ายาเสพติดอยู่หรือไม่	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ค้า	60	100.0
ค้า	-	-
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.27 พบว่านักโทษเด็ดขาดหญิงทั้งหมด หากมีทางเลือกอื่น จะไม่ค้ายาเสพติด มีสัดส่วน ร้อยละ 100 โดยระบุสาเหตุที่ ไม่ค้า เนื่องจาก หากมีทางเลือกอื่นจะหางานอื่นทำเพราะรู้ว่าการค้ายาเสพติดเป็นสิ่งที่ไม่ดี/ผิดกฎหมาย

ส่วนที่ 4 ทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร

ตารางที่ 4.28

ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนก่อนเข้าสู่การค้ายาเสพติดกับ
รายได้จากการค้ายาเสพติดเมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพเดิม

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ก่อนเข้าสู่การค้า ยาเสพติด	รายได้จากการค้ายาเสพติด		รวม	ผลต่าง (ร้อยละ)
	รายได้ดีพอกับอาชีพเดิม หรือดีกว่าอาชีพเดิม	รายได้ดีกว่าอาชีพเดิม จนทำให้ชีวิตสะดวกสบาย		
ไม่เกิน 5,000 บาท	14 51.9%	13 48.1%	27 100.0%	3.8
มากกว่า 5,000 บาท	15 45.5%	18 54.5%	33 100.0%	9.0
รวม	29 48.3%	31 51.7%	60 100.0%	

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนก่อนเข้าสู่การค้ายาเสพติดไม่มีความสัมพันธ์ กับรายได้จากการค้ายาเสพติด เมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพเดิม เนื่องจากผลต่างไม่เกิน ร้อยละ 10

ตารางที่ 4.29

ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนก่อนเข้าสู่การค้ายาเสพติด
กับสภาพบังคับให้ค้ายาเสพติด

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ก่อนเข้าสู่การค้า ยาเสพติด	สภาพบังคับให้ค้ายาเสพติด		รวม	ผลต่าง (ร้อยละ)
	ไม่มีงานหรือถูกบังคับ ด้วยเหตุอื่น ๆ ทำให้ต้อง ค้ายาเสพติด	รายได้จากอาชีพเดิม ไม่เพียงพอจึงต้อง ค้ายาเสพติด		
ไม่เกิน 5,000 บาท	9 33.3%	18 66.7%	27 100.0%	33.4
มากกว่า 5,000 บาท	11 33.3%	22 66.7%	33 100.0%	33.4
รวม	20 33.3%	40 66.7%	60 100.0%	

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนก่อนเข้าสู่การค้ายาเสพติดของนักโทษเด็ดขาดหญิงก่อนเข้าสู่ทัณฑสถานหญิงกลาง มีความสัมพันธ์กับรายได้จากการค้ายาเสพติด เมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพเดิม โดยมีผลต่างร้อยละ 33.4 ทั้งนักโทษเด็ดขาดหญิงที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนก่อนเข้าสู่การค้ายาเสพติดไม่เกิน 5,000 บาท และ ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนก่อนเข้าสู่การค้ายาเสพติดมากกว่า 5,000 บาท มีสภาพบังคับให้ค้ายาเสพติดเนื่องจากรายได้จากอาชีพเดิมไม่เพียงพอจึงต้องค้ายาเสพติด

ตารางที่ 4.30

ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในอาชีพเดิมก่อนเข้าสู่การค้ายาเสพติด
กับรายได้จากการค้ายาเสพติด เมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพเดิม

ความพึงพอใจใน อาชีพเดิมก่อนเข้าสู่ การค้ายาเสพติด	รายได้จากการค้ายาเสพติด		รวม	ผลต่าง (ร้อยละ)
	รายได้ดีพอกับอาชีพเดิม หรือ ดีกว่าอาชีพเดิม	รายได้ดีกว่าอาชีพเดิมจน ทำให้ชีวิตสะดวกสบาย		
พอใจ	15 62.5%	9 37.5%	24 100.0%	25.0
ไม่พอใจ	14 38.9%	22 61.1%	36 100.0%	22.2
รวม	29 48.3%	31 51.7%	60 100.0%	

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร พบว่า ความพึงพอใจในอาชีพเดิมก่อนเข้าสู่การค้ายาเสพติด มีความสัมพันธ์กับรายได้จากการค้ายาเสพติด เมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพเดิม คือ มีผลต่างเกินร้อยละ 10 โดยนักโทษเด็ดขาดหญิงที่พอใจกับอาชีพเดิมก่อนเข้าสู่การค้ายาเสพติด เมื่อค้ายาเสพติดแล้วทำให้มีรายได้ดีพอกับอาชีพเดิมหรือดีกว่าอาชีพเดิม ร้อยละ 62.5 ส่วนนักโทษเด็ดขาดหญิงที่ไม่พอใจกับอาชีพเดิมก่อนเข้าสู่การค้ายาเสพติด เมื่อค้ายาเสพติดแล้วทำให้มีรายได้ดีกว่าอาชีพเดิมจนทำให้ชีวิตสะดวกสบายร้อยละ 61.1

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ายาเสพติดจากกลุ่มตัวอย่าง

จากคำถามปลายเปิดซึ่งเป็นการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ายาเสพติด กลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อเสนอแนะแบ่งเป็นประเด็นที่สำคัญ ได้แก่

ข้อเสนอแนะต่อผู้ค้ายาเสพติด ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า ไม่ควรยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดไม่ควรเข้ามาสู่การประกอบอาชีพการค้ายาเสพติดหากมีทางเลือกอื่นและให้ความเห็นว่าการชีวิตอยู่อย่างพอเพียง

ข้อเสนอแนะต่อรัฐบาล ส่วนใหญ่ให้ข้อเสนอแนะว่าเจ้าหน้าที่ควรมีการตรวจตรา กวดขันอย่างรัดกุม ควรส่งเสริมด้านอาชีพแก่แรงงานเพื่อเป็นทางเลือกด้านอาชีพจะได้ไม่ค้า ยาเสพติด

อภิปรายผลการศึกษา

จากผลการศึกษา สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ในการศึกษาได้ดังกล่าวคือ

1. ประเด็นการประกอบอาชีพของนักโทษเด็ดขาดหญิงก่อนเข้าสู่การค้ายาเสพติด

ข้อมูลคุณลักษณะของผู้ค้ายาเสพติดหญิง เห็นได้ว่าคุณลักษณะด้านอายุของนักโทษเด็ดขาดหญิงก่อนเข้าสู่ทัณฑสถานหญิงกลาง ส่วนใหญ่เป็นช่วงวัยแรงงาน เนื่องจากวัยแรงงานมีความจำเป็นที่จะต้องรับผิดชอบประกอบอาชีพหารายได้ แต่เนื่องจากคุณลักษณะด้าน การศึกษาของนักโทษเด็ดขาดหญิงส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำ คือ ต่ำกว่าระดับอุดมศึกษาที่จะมีการ เรียนการสอนเพื่อนำองค์ความรู้ไปประกอบอาชีพรวมทั้งนำความรู้ไปทำงานที่สุจริต ดังนั้นนักโทษเด็ดขาดหญิงเหล่านี้จึงมีความรู้ไปประกอบอาชีพในระดับต่ำ ทำให้ต้องเข้าสู่การค้า ยาเสพติดเพื่อหารายได้ในที่สุด

ด้านการประกอบอาชีพของนักโทษเด็ดขาดหญิงก่อนเข้าสู่การค้ายาเสพติด พบว่า การ ประกอบอาชีพของนักโทษเด็ดขาดหญิงก่อนเข้าสู่การค้ายาเสพติดส่วนใหญ่ ค้าขายหรือธุรกิจ ส่วนตัว สอดคล้องกับ ผลการศึกษาด้านการประกอบอาชีพก่อนเข้าสู่ทัณฑสถานหญิงกลาง คือ ใน จุดเริ่มต้นนั้นนักโทษเด็ดขาดหญิงส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว จึงเป็นช่องทาง ที่ง่ายต่อการหันเหเข้าสู่การค้ายาเสพติด ต่อมา เมื่อตัดสินใจค้ายาเสพติดแล้วก็ทำการค้ายา เสพติดประกอบการค้าขายซึ่งเป็นอาชีพเดิม

ส่วนด้านรายได้ พบว่า รายได้จากอาชีพเดิมก่อนเข้าสู่การค้ายาเสพติด อยู่ในระดับต่ำ คือ ไม่เกิน 5,000 บาท โดยเฉพาะด้านความเพียงพอในการใช้จ่าย พบว่า รายได้ดังกล่าวไม่ เพียงพอจนเป็นหนี้สิน ปัจจัยดังกล่าวจึงเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งที่ผลักดันให้นักโทษเด็ดขาด หญิงเข้าสู่การค้ายาเสพติด

2. ประเด็นแรงจูงใจในการประกอบอาชีพค้ายาเสพติดของนักโทษเด็ดขาดหญิง

นักโทษเด็ดขาดหญิงมีแรงจูงใจจากรายได้หรือค่าตอบแทนในงาน เป็นทั้งแรงจูงใจด้านลบและด้านบวกให้แรงงานหันเหเข้าสู่การค้ายาเสพติด กล่าวคือ

แรงจูงใจทางลบ คือ สภาพบังคับที่เป็นแรงจูงใจด้านลบผลักดันให้ค้ายาเสพติด คือ รายได้จากอาชีพเดิมน้อย ไม่เพียงพอต่อรายจ่ายจนจำเป็นต้องค้ายาเสพติดซึ่งมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการประกอบอาชีพเดิม พบว่า ส่วนใหญ่ไม่พอใจในอาชีพเดิมก่อนเข้าสู่การค้ายาเสพติด โดยเมื่อเชื่อมโยงเข้ากับแนวคิดองค์ประกอบความไม่พึงพอใจในการทำงานที่เสถียรภาพ พันธุไพโรจน์ (อ้างถึงใน อุดุลย์ สุเดน, 2546, น. 9) อธิบายไว้ว่า บุคคลจะเกิดความไม่พึงพอใจในการทำงาน ถ้าองค์ประกอบต่าง ๆ ไม่ดี รวมทั้งด้านค่าจ้างและเงินเดือนต่ำไม่เพียงพอแก่การดำรงชีพ ก็จะนำไปสู่ความไม่พึงพอใจในงาน อันทำให้หันเหเข้าสู่การค้ายาเสพติดในที่สุด

แรงจูงใจทางบวก ได้แก่ รายได้ที่เพิ่มขึ้นเป็นแรงจูงใจให้เข้าสู่การค้ายาเสพติด ทั้งนี้สถานการณ์ดังกล่าวอธิบายได้โดยแนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพ “Composite Theory” คือ บุคคลจะตัดสินใจเลือกอาชีพใด เป็นเพราะเชื่อว่าอาชีพนั้น สามารถตอบสนองความต้องการของตนเองได้ดีที่สุดซึ่งในที่นี้ได้แก่ความต้องการรายได้ ประกอบกับแนวคิดของ Hammond (อ้างถึงใน เฉลิม อจละนันท์, 2526, น. 4-5) ได้กล่าวถึงความต้องการของบุคคลในการเลือกอาชีพโดย ความต้องการที่สำคัญประการหนึ่ง คือความต้องการสถานภาพทางเศรษฐกิจ ทั้งยังสอดคล้องกับ ทฤษฎีของ Victor H.Vroom ที่เชื่อว่าบุคคลจะเลือกทางเลือกที่มีผลตอบแทนสูงที่สุด ดังนั้น เมื่ออาชีพเดิมมีค่าตอบแทนไม่เพียงพอจนเป็นหนี้สินทำให้แรงงานหันไปประกอบอาชีพการค้ายาเสพติดซึ่งนำไปสู่รายได้ที่มากขึ้น ประกอบกับส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวประกอบการค้ายาเสพติด อาจเนื่องเพราะอาชีพค้าขายเป็นช่องทางที่ง่ายสู่การค้ายาเสพติดกว่าอาชีพอื่น รายได้ก่อนถูกจับกุม พบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยก่อนต้องขัง 10,001-30,000 บาทต่อเดือน อันถือว่าเป็นรายได้ที่ค่อนข้างสูงเมื่อเปรียบเทียบกับค่าแรงขั้นต่ำ ซึ่งอาชีพก่อนต้องโทษของนักโทษเด็ดขาดหญิงเหล่านี้ทำให้ส่วนใหญ่มีความเพียงพอต่อการใช้จ่าย

จึงสรุปเกี่ยวกับแรงจูงใจในการประกอบอาชีพค้ายาเสพติด ได้คือ แรงกระตุ้น (Impulse) หรือแรงจูงใจ (Motives) ที่ผู้ต้องขังเด็ดขาดหญิงเลือกอาชีพและตัดสินใจเปลี่ยนจากอาชีพเดิมมาค้ายาเสพติด เป็นผลมาจากแรงจูงใจทางเศรษฐกิจผลักดันเป็นปัจจัยสำคัญ โดยแรงจูงใจทางลบผลักดันให้ไม่พึงพอใจอาชีพเดิมได้แก่ ความยากจนทั้งทางเศรษฐกิจและทาง

โอกาส คือ เกิดจากการขาดทางเลือกหรือสภาพบังคับ ประกอบกับแรงจูงใจทางบวกจากอาชีพใหม่ในที่นี้ได้แก่รายได้จากการค้ายาเสพติดเป็นปัจจัยดึงดูด โดยจากผลการศึกษาด้านรายได้เมื่อเข้าสู่การค้ายาเสพติดแล้ว พบว่า เมื่อค้ายาเสพติดประกอบอาชีพเดิมทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้นจนชีวิตสะดวกสบายจึงตัดสินใจค้ายาเสพติดมิใช่ว่าแรงงานปรารถนาที่จะประกอบอาชีพทุจริตแต่อย่างใด

สำหรับการใช้สารเสพติดก่อนต้องโทษ พบว่า ส่วนใหญ่ไม่เสพยาเสพติด ผิดกับผลการศึกษาของ ณัฐชัย สุชียามานนท์ ที่เมื่อศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการค้ายาเสพติดกับมูลเหตุจูงใจในการกระทำผิดฐานจำหน่ายยาเสพติด พบว่า กลุ่มที่เคยค้ายาเสพติด มีค่าเฉลี่ยมูลเหตุจูงใจในการกระทำผิดฐานจำหน่ายยาเสพติดสูงกว่ากลุ่มที่ไม่เคยใช้สารเสพติด (ณัฐชัย สุชียามานนท์, 2546, น. 1) อย่างไรก็ตาม สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เสพยาเสพติดแล้วค้ายาเสพติด ส่วนใหญ่เสพยาเมทแอมเฟตามีน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการติดยาเสพติด ว่าผู้เสพติดต้องแสวงหายาเสพติดอย่างขาดไม่ได้ ดังนั้นจึงเป็นไปได้ว่าผู้ติดยาเสพติดที่เสพยาเมทแอมเฟตามีน จึงเป็นช่องทางแสวงหาเมทแอมเฟตามีนเพื่อนำมาเสพยาประกอบการจำหน่าย

ด้านสภาพแวดล้อม แม้ว่า ในแง่ของการประกอบอาชีพของบุคคลแวดล้อม คือ ครอบครัวและเพื่อน พบว่า คนในครอบครัวของนักโทษเด็ดขาดหญิงจะประกอบอาชีพสุจริต รวมทั้งการคบเพื่อนส่วนใหญ่เพื่อนในกลุ่มจะประกอบอาชีพสุจริตเช่นกัน และแง่ความสัมพันธ์ในครอบครัว พบว่า ส่วนใหญ่ครอบครัวเป็นลักษณะบิดามารดาอยู่ด้วยกัน อย่างไรก็ตาม มีบางส่วนที่บิดามารดาหย่าร้างกันซึ่งครอบครัวที่ไม่อบอุ่นมีอิทธิพลอย่างมากต่อการค้ายาเสพติด ซึ่งจากแนวคิดการติดยาเสพติดนั้นเห็นว่าการติดยาเสพติดเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมอีกด้วย เพราะการอยู่ในสภาพแวดล้อมเดิมเป็นองค์ประกอบสำคัญของการเสพยาและทำให้เกิดการจำหน่ายยาเสพติดขึ้น

3. ประเด็นรูปแบบการประกอบอาชีพค้ายาเสพติด

เมื่อเข้าสู่การค้ายาเสพติดแล้ว พบว่า ช่องทางเข้าสู่การค้ายาเสพติด ส่วนใหญ่เกิดจากเพื่อนชักชวนให้ค้ายาเสพติด สอดคล้องกับที่ สมยศ นาวิกาน (อ้างถึงใน อุดุล สุเดน, 2546, น. 9) อธิบายไว้ว่า การมีเพื่อนร่วมงานที่เป็นมิตรทำให้แรงงานตัดสินใจในการประกอบอาชีพนั้น ประกอบกับเมื่อพิจารณาพัฒนาการตามช่วงวัย พบว่า วัยที่ค้ายาเสพติดส่วนใหญ่เป็นวัยแรงงาน มีทั้งวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ ซึ่งวัยนี้ให้ความสำคัญกับคนรอบข้างหรือเพื่อนเป็นสำคัญ หากเพื่อนชักชวนให้ค้ายาเสพติดจึงเป็นโอกาสให้คล้อยตามได้โดยง่าย

รูปแบบการประกอบอาชีพ หรือ ด้านวิธีการค้ายาเสพติด พบว่าส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นผู้ค้ารายย่อย โดยมีตำแหน่งส่วนใหญ่เป็นลูกจ้าง/รับจ้าง ชนิดของสินค้าหรือยาเสพติดส่วนใหญ่เป็นเมทแอมเฟตามีนซึ่งพิจารณาด้านเศรษฐศาสตร์ในระบบตลาดแล้ว พบว่าเป็นประเภทสินค้าอันเป็นที่ต้องการ (Demand) และมีการผลิตจำนวนมาก (Supply) ทำให้แรงงานส่วนใหญ่ตัดสินใจจำหน่ายสินค้าประเภทนี้

โดยวิธีการติดต่อลูกค้าหรือผู้ซื้อ ส่วนใหญ่จะติดต่อผ่านผู้อื่น ในแง่สถานที่ประกอบการค้ามักจะซื้อขายต่างจังหวัดซึ่งพิจารณาได้ว่าเป็นสถานที่ที่ห่างไกลอาจไม่เป็นที่สงสัย ประกอบกับใช้ช่วงเวลาที่มีการค้ายาเสพติดมากที่สุด คือ ช่วงเวลาตอนเย็นจนถึงยามวิกาล ได้แก่ 17.00-24.00 น. อาจเนื่องเพราะมีใช้เวลาที่เป็นที่กวดขันของเจ้าหน้าที่ เพื่อป้องกันการตรวจค้นจากเจ้าหน้าที่ เนื่องจากปัญหาจากการประกอบการค้ายาเสพติด มักจะพบปัญหาจากเจ้าหน้าที่สำหรับวิธีการลำเลียงสินค้า ส่วนใหญ่ขนส่งโดยซุกซ่อนในยานพาหนะ มีวิธีลำเลียงสินค้าโดยเดินทางไปกับผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด มีผู้ร่วมในขบวนการจำหน่ายยาเสพติด 1-5 คน

ผลการศึกษาดังกล่าว สอดคล้องกับผลการศึกษาของนที จิตสว่าง และ สุมนทิพย์ ใจเหล็ก (2543, น. 173) ที่ศึกษาเส้นทางชีวิตของผู้ค้ายาเสพติด ในประเด็นของของเส้นทางชีวิตผู้ค้ารายย่อย ที่พบว่า มูลเหตุจูงใจ คือ ปัญหาทางเศรษฐกิจ ต้องการเงินเพื่อไปซื้อยาเสพติดมาเสพ สภาพแวดล้อมชักจูง ส่วนใหญ่จำหน่ายยาเสพติดประเภทยาบ้า

ด้านทัศนคติในการประกอบอาชีพค้ายาเสพติด พบว่า นักโทษเด็ดขาดหญิงมีความเห็นว่า หากไม่ถูกจับกุมก็คิดว่าจะเลิกจำหน่ายอยู่แล้ว เนื่องจาก ทราบว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดีและผิดกฎหมาย ประการสำคัญ คือ นักโทษเด็ดขาดหญิงทั้งหมดเห็นว่าหากมีทางเลือกอื่นจะไม่ค้ายาเสพติด สถานการณ์ดังกล่าวเป็นการชี้ให้เห็นว่าสอดคล้องกับแนวความคิดด้านสังคมสงเคราะห์และมนุษยนิยม ในความเชื่อมั่นในคุณงามความดีของมนุษย์ ทั้งยังเชื่อว่าทุกคนมีคุณค่าและศักดิ์ศรีในตนเอง